

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem ve veřejném zasedání konaném dne 16. srpna 2019 v trestní věci

odsouzené: [osobní údaje odsouzené]

trvale bytem [adresa obžalované],

takto:

- I. Podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku se podmíněné odsouzení odsouzené [celé jméno obžalované] z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 6. 2017 č. j. 1 T 59/2017-162 ponechává v platnosti.
- II. Podle § 83 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se prodlužuje zkušební doba podmíněného odsouzení z tohoto trestního příkazu o 24 (dvacet čtyři) měsíce tak, že napříště činí 44 (čtyřicet čtyři) měsíce.

Odůvodnění:

Jmenovaná byla trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 6. 2017 č. j. 1 T 59/2017-162 uznána vinnou ze spáchání pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání tří měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvaceti měsíců za současného vyslovení přiměřené povinnosti v průběhu zkušební doby uhradit škodu trestným činem způsobenou. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 29. 6. 2017, zkušební doba tedy uplynula dne 28. 2. 2019.

K rozhodnutí o osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení soud nařídil veřejné zasedání, v jehož průběhu provedl listinné důkazy, z nichž stěžejní jsou výše citovaný trestní příkaz, aktuální opis rejstříku trestů, zpráva Městského úřadu v Českém Brodě, zpráva Policie ČR, Obvodní oddělení Český Brod a Obvodní oddělení Bechyně, vyjádření poškozené a zpráva úřadu práce a okresní správy sociálního zabezpečení. Odsouzená, ač řádně předvolána, se k veřejnému zasedání nedostavila, nicméně absence jejího vyjádření není na překážku rozhodnutí ve věci, neboť listinné důkazy představují dostatečný podklad pro závěr, zda odsouzená splnila podmínky pro osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení či nikoli.

Podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku jestliže podmíněně odsouzená vedla ve zkušební době řádný život a vyhověla uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčila; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzené ponechat podmíněné odsouzení v platnosti, i když odsouzená zavdala příčinu k nařízení výkonu trestu, a stanovit nad odsouzenou dohled, přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 82 odst. 1 trestního zákoníku, nebo stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 trestního zákoníku směřující k tomu, aby vedla řádný život.

Z opisu rejstříku trestů je sice zřejmé, že jmenovaný se nedopustil žádné další trestné činnosti, nicméně toto je jediné pozitivní zjištění ohledně chování odsouzené. Ze zprávy policie a městského úřadu vyplynulo, že odsouzená je závadovou osobou, zejména proto že byla projednávána pro spáchání dvou přestupků. Byť podstatou přestupkového jednání je neposílání dětí do školy, již jen skutečnost, že ve zkušební době podmíněného odsouzení se dopouští dalšího protiprávního jednání, nadto s potenciálně velmi závažnými důsledky pro budoucí život jejich dětí, svědčí o absenci respektu k základním povinnostem a jistě neschopnosti podřídit se celospolečensky

přijímaným pravidlům. Přistoupí-li k tomuto zjištění ještě fakt, že odsouzená neprojevila ani náznak snahy o úhradu škody trestným činem způsobené, přestože jí význam reparace následků trestné činnosti byl zdůrazněn uložením přiměřené povinnosti. Nelze než uzavřít, že nápravy odsouzené zatím nebylo dosaženo. Za situace, kdy ani z provedeného majetkového šetření nevyplývá, žádná podstatná překážka, která by odsouzené znemožnila dostát uložené přiměřené povinnosti, nelze než uzavřít, že projevenou liknavostí k zahlazení následků svého jednání se již dostává na samou hranici toho, kdy lze uvažovat o možnosti její nápravy výchovným trestem. Reparace následků trestné činnosti je totiž zcela stěžejním hlediskem pro závěr, nakolik byl uložený výchovný trest dostatečnou reakcí na její závadové chování. Je jen stěží akceptovatelné, aby ve své podstatě byl při vymáhání škody aktivnější poškozený, zejména za situace, kdy odsouzená se ani nepokusila situaci nějak řešit, neprojevila žádnou snahu a svým postojem vyjadřuje více než cokoli jiného cynismus a přezíravost k právům poškozené.

Na straně druhé však nelze přehlédnout, že odsouzená se nedopustila žádné další trestné činnosti, a byť byla uznána vinnou ze spáchání přestupků a zprávy z místa bydliště nejsou příliš příznivými, nelze toliko na podkladě těchto zjištění nařídít výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Takový postup by byl příliš přísným a v rozporu se základními zásadami pro ukládání trestu, především zásadou přiměřenosti a výchovnou funkcí trestu. Přestupková jednání byla jiného charakteru, nesouvisející s podstatou nyní projednávané trestné činnosti, a byť v kontextu absence jakékoliv snahy o úhradu škody se postup soudu jeví až nepřiměřeně mírný, nicméně soud je přesvědčen, že účelem trestu není msta na pachateli, ale primárně jeho náprava a současně reparace následků trestné činnosti. Proto je zcela na místě ponechání podmíněného odsouzení v platnosti, neboť tento postup lze považovat za nejvhodnější. Ponechání uloženého výchovného trestu v platnosti za současného prodloužení zkušební doby totiž odsouzené dostatečně zdůrazní nejen závažnost jí spáchaného přečinu, ale rovněž také to, že předpokladem pro její nápravu je přijetí plné odpovědnosti za jednání, jehož se dopustila, a zároveň vedení řádného života, především vyvarování se dalšího protiprávního jednání.

Za adekvátní dobu, o níž má být zkušební doba podmíněného odsouzení prodloužena, pak soud shledal dobu 24 měsíců. Důvodem pro takto citelnou, de facto maximální možnou, prolongaci zkušební doby je fakt, že odsouzená svým jednáním zdůrazňuje nezbytnost dlouhodobého dohledu nad svým chováním. Je totiž nezbytné akcentovat, že odsouzená se pohybuje téměř na samé hranici toho, kdy ještě přijmout výchovný trest jako vhodný nástroj nápravy pachatele trestné činnosti a že pokud se v budoucnu dopustí jakéhokoli dalšího závadového jednání, byť přestupkového charakteru, či výrazným způsobem nezmění svůj přístup k reparaci následků trestné činnosti, nezbyde než na ni již působit represivním trestem.

Odsouzená se proto poučuje, že další trestná činnost, případně i přestupková jednání, nebo neuhrazení způsobené škody by napříště již s vysokou pravděpodobností byly dostatečným důvodem k nařízení výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne jeho oznámení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Právo podat stížnost nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Podaná stížnost má odkladný účinek.

Tábor 16. srpna 2019

Mgr. Ondřej Kubů
předseda senátu